

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

AVIZE

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 7 ianuarie 2014

cu privire la o propunere de regulament privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare

(CON/2014/2)

(2014/C 113/01)

Introducere și teme juridic

La 18 octombrie 2013 și la 28 octombrie 2013, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului și, respectiv, din partea Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul propus”).

Competența BCE de a adopta un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deoarece regulamentul propus cuprinde dispoziții care au incidență asupra contribuției Sistemului European al Băncilor Centrale la buna desfășurare a politicilor referitoare la stabilitatea sistemului financiar, astfel cum este prevăzută la articolul 127 alineatul (5) din tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Scopul regulamentului propus

- 1.1. Regulamentul propus introduce un cadru de reglementare comun la nivelul Uniunii pentru reglementarea indicilor publicați care servesc ca indici de referință pentru instrumentele financiare și contractele financiare, precum contractele de credit ipotecar, sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții, cu scopul de a asigura integritatea și precizia acestora și, astfel, de a contribui la buna funcționare a pieței interne, asigurând, totodată, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor⁽²⁾.
- 1.2. Noul cadru reglementează întregul proces de stabilire a indicilor de referință, de la furnizarea cotațiilor sau a altor date de intrare de către participanții pe piață și administrarea și controlul indicilor de referință, până la diseminarea și publicarea acestora. Mai exact, regulamentul propus urmărește obținerea unor indici de referință mai solizi și mai fiabili care să fie mai greu de manipulat de către participanții pe piață, iar procesul de stabilire a indicilor de referință să fie, în general, mai transparent. Acesta urmărește atingerea acestui scop în principal prin consolidarea controlului în materie de supraveghere al calității și metodologiei utilizate pentru furnizarea de date de intrare pentru indici care pot fi utilizați ca indici de referință⁽³⁾, precum și prin întărirea guvernanței și a controlului asupra entităților care administrează furnizarea indicilor de referință. Potrivit schemei propuse, administratorii situați pe teritoriul Uniunii sunt obligați să solicite autorizarea de către autoritatea competentă din statul lor membru de origine⁽⁴⁾. Întrucât funcția administratorului este esențială pentru stabilirea indicilor de referință și presupune discreție cu privire la modul în care datele de intrare sunt traduse în indicii de referință, administratorii trebuie

⁽¹⁾ COM(2013) 641 final.

⁽²⁾ A se vedea articolul 1 din regulamentul propus. Domeniul de aplicare al regulamentului propus este larg, acoperind o mare varietate de indici utilizați ca indici de referință, inclusiv toți indicii de referință care sunt utilizați ca referință pentru instrumentele financiare tranzacționate sau admise la tranzacționare pe o piață reglementată, precum piața de energie, piața de mărfuri sau piața instrumentelor financiare derivate valutare.

⁽³⁾ A se vedea articolele 7 și 8 din regulamentul propus.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 22 din regulamentul propus. În consecință, astfel cum se precizează la articolul 19, entitățile supravegheate pot utiliza un indice de referință reglementat de regulamentul propus numai dacă acesta este furnizat de un administrator autorizat în conformitate cu articolul 23 sau înregistrat în conformitate cu articolul 21.

să adopte un cod de conduită și să asigure că furnizarea datelor nu este afectată de niciun conflict de interese⁽⁵⁾. Comisia are competența de a decide care dintre indicii de referință localizați pe teritoriul Uniunii reprezintă „indici de referință critici” și de a adopta o listă de astfel indici de referință la nivelul Uniunii⁽⁶⁾.

- 1.3. În ceea ce privește supravegherea și punerea în aplicare, potrivit regulamentului propus, statele membre trebuie să desemneze una sau mai multe autorități responsabile cu îndeplinirea acestor atribuții⁽⁷⁾ și notifică Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (*European Securities and Markets Authority*) (ESMA) cu privire la aceste autorități. În ceea ce privește indicii de referință critici, întrucât este mai probabil ca aceștia să producă efecte transfrontaliere, autoritatea competentă a administratorului trebuie să instituie un colegiu al autorităților competente care să aibă în componență autoritatea respectivă, ESMA, autoritățile competente ale furnizorilor de date și alte autorități competente, dacă acest lucru se justifică, și trebuie de asemenea să stabilească proceduri scrise în cadrul colegiului cu privire, printre altele, la sprijinul care urmează să fie acordat autorității competente respective pentru punerea în aplicare a anumitor măsuri legate de contribuția obligatorie la un indice de referință critic⁽⁸⁾. În lipsa unui acord în cadrul colegiului cu privire la adoptarea anumitor măsuri specifice⁽⁹⁾, autoritatea competentă a administratorului poate adopta o decizie în această privință, cu condiția ca orice abatere de la opiniile exprimate de ceilalți membri ai colegiului și, după caz, de ESMA, să fie motivată temeinic. În plus, în cazul în care, printre altele, autoritățile competente nu au ajuns la un acord cu privire la procedurile scrise sau în cazul în care există un dezacord cu privire la o măsură care a fost adoptată, ESMA poate adopta o decizie fie la solicitarea primită din partea unui alt membru al colegiului, fie din proprie inițiativă, conform procedurii „medierii cu efecte obligatorii”⁽¹⁰⁾. Regulamentul propus stabilește de asemenea un regim de echivalare care trebuie administrat de ESMA în legătură cu indicii de referință administrați la nivelul unor țări terțe⁽¹¹⁾.
- 1.4. De asemenea, propunerea completează propunerile recente ale Comisiei cu privire la includerea manipulării indicilor de referință în categoria infracțiunilor de abuz de piață care sunt supuse unor amenzi administrative stricte în contextul noului regim al abuzului de piață⁽¹²⁾. Din perspectivă internațională, se afirmă că regulamentul propus respectă principiile privind indicii de referință financiari publicate în iulie 2013 de Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO)⁽¹³⁾.

2. Observații generale

BCE sprijină obiectivul regulamentului propus de a institui un cadru comun de reglementare la nivelul Uniunii cu privire la procesul de stabilire a indicilor de referință pentru instrumentele financiare⁽¹⁴⁾ și contractele financiare⁽¹⁵⁾ în interesul integrității și al fiabilității indicilor de referință financiari și al preocupării mai generale privind protecția investitorilor și a consumatorilor. BCE consideră că răspunsul legislativ este justificat și proporțional cu deficiențele identificate în procesul de stabilire a indicilor de referință. Restabilirea integrității și a încrederii publice în indicii de referință financiari este cu atât mai importantă în contextul recent pretinsei manipulări a indicilor de referință cheie ai ratei dobânzii inter-bancare Libor și Euribor, care a determinat, în mai multe situații, aplicarea unor amenzi semnificative și suspiciuni de abuz cu privire la alți indici. Pentru Eurosistem, menținerea calității contribuțiilor (de date de intrare) la acești indici și a integrității administratorilor acestora este esențială în vederea protejării integrității și a fiabilității acestor indici de referință cheie.

⁽⁵⁾ De exemplu, dacă membrii administratorului sau un grup condus de acesta includ participanți pe piață care furnizează date de intrare pentru indicele respectiv.

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 13 din regulamentul propus. În legătură cu indicii de referință critici, administratorii trebuie să notifice autoritatea competentă și să obțină aprobare din partea acesteia pentru codul de conduită relevant.

⁽⁷⁾ A se vedea articolul 29 din regulamentul propus. Competențele de supraveghere și de investigare ale autorităților competente sunt stabilite la articolul 30, iar la articolul 31 sunt prevăzute sancțiunile administrative ale acestora.

⁽⁸⁾ A se vedea articolul 34 alineatele (1) și (6) din regulamentul propus. Dispoziția relevantă cu privire la contribuția obligatorie este articolul 14 alineatul (1) literele (a) și (b).

⁽⁹⁾ Acestea includ măsuri privind contribuția obligatorie (articolul 14), autorizarea administratorilor (articolele 23 și 34), precum și măsurile și sancțiunile administrative (articolul 31).

⁽¹⁰⁾ Aceasta este prevăzută la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽¹¹⁾ A se vedea titlul V din regulamentul propus. Administratorii indicilor de referință din țările terțe trebuie să notifice și să înregistreze indicele de referință la ESMA, iar înainte ca acesta să poată fi utilizat de entitățile supravegheate din Uniune, Comisia trebuie să aprobe cadrul de reglementare al țării terțe ca fiind echivalent cu cadrul de reglementare al Uniunii.

⁽¹²⁾ A se vedea Propunerea modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind utilizările abuzive ale informațiilor privilegiate și manipulările pieței (abuzul de piață) COM(2012) 421 final, precum și Propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind sancțiunile penale pentru utilizările abuzive ale informațiilor privilegiate și manipulările pieței, COM(2012) 420 final.

⁽¹³⁾ A se vedea raportul final al IOSCO cu privire la principiile privind indicii de referință financiari din 17 iulie 2013, disponibil pe website-ul IOSCO, la adresa www.iosco.org

⁽¹⁴⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (1) punctul 13 din regulamentul propus.

⁽¹⁵⁾ Potrivit articolului 3 alineatul (1) punctul 15 din regulamentul propus, acestea sunt contracte de credit și contracte de credit pentru proprietăți rezidențiale, astfel cum sunt definite în directivele relevante ale Uniunii.

În răspunsul Eurosistemului la consultarea publică a Comisiei din 2012 cu privire la reglementarea indicilor⁽¹⁶⁾, BCE a subliniat importanța sistemică a indicelui de referință Euribor pentru stabilitatea financiară și a făcut recomandări specifice privind atât măsurile pe termen scurt, cât și măsurile pe termen mediu și lung care s-ar impune pentru îmbunătățirea integrității și fiabilității Euribor și altor indici de referință similari. BCE, împreună cu băncile centrale naționale (BCN) din Eurosistem, a furnizat răspunsuri ale Eurosistemului și pentru alte consultări similare cu privire la viitorul indicilor de referință utilizați atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel internațional⁽¹⁷⁾.

BCE dorește, de asemenea, să facă unele observații prospective cu privire la reforma indicilor de referință critici ai ratelor dobânzii. Deși s-au înregistrat progrese în ceea ce privește consolidarea procesului de guvernare și restabilirea credibilității, este necesar să se adopte și alte măsuri. BCE sprijină cu fermitate inițiativele de piață care au drept obiectiv identificarea ratelor de referință bazate pe tranzacții care ar putea constitui elemente viabile pentru completarea sau substituirea Euribor și care ar putea sprijini facilitarea opțiunilor de pe piață într-un sistem financiar în continuă schimbare pentru ca utilizatorii să poată alege rate de referință care se potrivesc mai bine necesităților lor. În plus, formatul noilor rate de referință trebuie să ia în considerare bunele principii privind ratele de referință avansate de ESMA, Autoritatea Bancară Europeană (ABE) și IOSCO. În consecință, BCE încurajează participării pe piață să se implice în mod activ în procesul de elaborare a formatului ratelor pentru a se asigura că rata rezultată răspunde cerințelor pieței. De asemenea, în această etapă de tranziție către noile rate de referință, este foarte important ca orice cadru al Uniunii să fie viabil pentru participanții pe piață. Acest lucru este esențial în special datorită faptului că domeniul de aplicare al regulamentului propus este foarte larg. De asemenea, BCE ar dori să sublinieze că observațiile sale specifice prezentate mai jos se concentrează în primul rând pe impactul pe care îl are regulamentul asupra indicilor de referință cheie ai ratei dobânzii.

3. Observații specifice

- 3.1. Domeniul de aplicare, excluderea indicilor și a indicilor de referință furnizați de băncile centrale și definiție
- 3.1.1. BCE sprijină domeniul de aplicare larg al regulamentului propus, care include toți indicii de referință care sunt utilizați ca referință pentru instrumentele financiare admise la tranzacționare sau tranzacționate pe o piață reglementată, precum piața de energie, piața de mărfuri sau piața instrumentelor financiare derivate valutare, precum și pentru contractele financiare și valoarea fondurilor de investiții⁽¹⁸⁾. Acesta este adecvat având în vedere utilizarea extensivă și cu caracter general a indicilor de referință pe piețele financiare naționale și internaționale și, astfel, potențialul lor semnificativ de a afecta în mod negativ investitorii și consumatorii de produse financiare mai puțin sofisticate, precum creditele ipotecare.
- 3.1.2. BCE apreciază excluderea expresă a băncilor centrale care sunt membre ale Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) din domeniul de aplicare al regulamentului propus, întrucât aceste bănci dispun deja de sisteme care asigură conformitatea cu obiectivele sale⁽¹⁹⁾. Cu toate acestea, BCE sugerează ca excluderea să fie aplicată tuturor băncilor centrale, întrucât indicii de referință și indicii furnizați de acestea fac deja obiectul controlului de către autoritățile publice. Aceste controale sunt concepute astfel încât să respecte principiile, standardele și procedurile care asigură exactitatea, integritatea și independența indicilor de referință și a indicilor⁽²⁰⁾. În cazul băncilor centrale și chiar în cazul autorităților publice în general, ar fi redundant să intre sub incidența regulamentului propus, întrucât administratorii vor face obiectul supravegherii de către autoritățile competente naționale. În consecință, nu este necesar ca băncile centrale și indicii și indicii de referință ai acestora să fie incluși în regulamentul propus⁽²¹⁾,

⁽¹⁶⁾ A se vedea *European Commission's public consultation on the regulation of indices – Eurosystem's response* (Consultarea publică a Comisiei Europene cu privire la reglementarea indicilor – răspunsul Eurosistemului), noiembrie 2012, p. 2 și 3, disponibilă la adresa www.ecb.europa.eu

⁽¹⁷⁾ A se vedea *Eurosystem's response to the EBA and ESMA's public consultation on the principles for benchmark-setting processes in the EU* (răspunsul Eurosistemului la consultarea publică a ABE și a ESMA cu privire la principiile aplicabile proceselor de stabilire a indicilor de referință în UE) și *Eurosystem's response to IOSCO's consultation report on financial benchmarks* (răspunsul Eurosistemului la raportul de consultare al IOSCO cu privire la indicii de referință financiari), ambele publicate în februarie 2013.

⁽¹⁸⁾ Fondurile de piață monetară (FPM) pot utiliza de asemenea indici ca referință pentru prețul instrumentelor financiare pe care le tranzacționează. A se vedea propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind fondurile de piață monetară, COM(2013) 615 final, care impune FPM ca, atunci când nu este disponibilă metoda marcării la piață, să își evalueze activele prin metoda de evaluare bazată pe marcarea la model, care este o metodologie de tipul indicilor de referință (a se vedea în special considerentul 41 și articolul 2 punctul 10 din acel regulament propus). FPM vor fi în general structurate fie ca administratori ai fondurilor de investiții alternative, fie ca organisme de plasament colectiv în valori mobiliare și, în consecință, intră deja sub incidența definiției entităților supravegheate [a se vedea articolul 3 alineatul (1) punctul 14 literele (e) și (f) din regulamentul propus].

⁽¹⁹⁾ A se vedea articolul 2 alineatul (2) litera (a) și considerentul 16 din regulamentul propus.

⁽²⁰⁾ A se vedea modificările 1-3.

⁽²¹⁾ În această privință, se observă că proiectul de raport al Comisiei pentru afaceri economice și monetare din cadrul Parlamentului European (ECON) din 15 noiembrie 2013 a propus includerea BCN în domeniul de aplicare al regulamentului propus – (a se vedea amendamentul 20 din proiectul de raport). Cu toate acestea, Comisia recunoaște în (considerentul 20) că „externalizarea funcției de calculare [...], în cazul în care aplicarea formulei de calcul nu presupune exercitarea de puteri discreționare, nu înseamnă că persoana care efectuează calculul îndeplinește funcția de administrator în sensul prezentului regulament”. Proiectul de raport nu a fost încă votat de ECON. Disponibil pe pagina de internet a Parlamentului, la adresa www.europarl.europa.eu

iar BCE nu s-ar opune extinderii excluderii în privința tuturor autorităților publice. Aceasta este în conformitate cu principiile IOSCO referitoare la stabilirea indicilor de referință, un raport recent în care a statuat că administrarea indicilor de referință de către o autoritate națională utilizată în scopuri de politică publică nu intră în domeniul lor de aplicare⁽²²⁾.

În plus, în ceea ce privește definiția „indicelui de referință al ratei dobânzii interbancare”⁽²³⁾, BCE observă că regimul special stabilit în anexa II include numai indicii de referință care se bazează pe ratele dobânzii la care băncile pot acorda împrumuturi altor bănci sau contracta împrumuturi de la alte bănci. În opinia BCE, acest regim ar trebui să fie mai puțin restrictiv și ar trebui să includă și indici de referință în cazurile în care activul suport reprezintă rata la care o bancă poate acorda împrumuturi sau poate contracta împrumuturi de pe piața interbancară⁽²⁴⁾. Piața interbancară poate include și alți agenți decât băncile.

3.2. Integritatea și fiabilitatea indicilor de referință și autorizarea și supravegherea administratorilor⁽²⁵⁾

3.2.1. BCE apreciază faptul că datele de intrare care trebuie furnizate de contribuitori sunt date de tranzacție și că, numai dacă datele de tranzacție disponibile nu sunt suficiente pentru a reprezenta în mod exact și fiabil piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare, pot fi folosite celelalte date, cu condiția ca astfel de date să poată fi verificate⁽²⁶⁾.

3.2.2. Cu toate acestea, organele legislative ale Uniunii trebuie să manifeste o prudență deosebită pentru a se asigura că, atunci când se urmărește îndeplinirea obiectivelor justificate ale propunerii, înăsprirea cerințelor de reglementare cu privire la administratori⁽²⁷⁾ nu descurajează în mod inadecvat entitățile nou-intrate într-o astfel de funcție esențială și nici nu descurajează prea tare administratorii actuali să rămână în această funcție, în special în cursul perioadei curente de tranziție spre eventuale noi rate de referință⁽²⁸⁾. Aceste obstacole în calea admiterii ar putea determina o listă insuficientă de indici de referință care ar putea să nu îndeplinească cerințele utilizatorilor.

3.2.3. În plus, pentru a stabili unde se situează pragul de „50 % din valoare[a] tranzacțiilor de pe piață” care este impus administratorilor la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulamentul propus pentru a stabili dacă există o piață suport pentru indicii de referință care nu se bazează pe tranzacții, este necesar să se precizeze modul în care administratorul trebuie să ajungă la o evaluare sigură și de necontestat a ceea ce constituie o piață în scopul stabilirii pragului respectiv, dat fiind că „piața” este o noțiune economică derivată din dreptul concurenței și nu este definită în mod suplimentar în regulamentul propus.

3.2.4. BCE observă de asemenea că, potrivit regulamentului propus, administratorii și contribuitorii la indicii de referință din Uniune vor fi supravegheați de autoritățile competente desemnate de statele membre și că administratorii indicilor de referință vor solicita autorizarea de către aceste autorități. BCE și-a exprimat anterior opinia⁽²⁹⁾ potrivit căreia, având în vedere importanța sistemică a indicelui Euribor pentru piețele financiare din Uniune și rolul său în transmiterea politicii monetare, în supravegherea procesului de stabilire a ratei Euribor ar trebui să fie implicate autoritățile europene de supraveghere (AES). BCE consideră că autorități precum ESMA și ABE sunt bine plasate pentru a-și asuma un astfel de rol. În consecință, BCE apreciază propunerea conform căreia Comisia poate să adopte acte delegate pe baza standardelor tehnice elaborate de ESMA cu privire la aspecte specifice din cadrul procesului de stabilire a indicilor de referință, precum și competența propusă a ESMA de a realiza „medieri cu efecte obligatorii” în cadrul coordonării cooperării dintre autoritățile competente de pe teritoriul Uniunii⁽³⁰⁾ și rolul său în înregistrarea și în retragerea înregistrării administratorilor situați în țări terțe⁽³¹⁾. În plus, terminologia legată de situarea persoanelor fizice sau juridice, astfel cum sunt definite în regulamentul propus, ar trebui să fie utilizată în mod uniform în întregul text al regulamentului⁽³²⁾. BCE apreciază de asemenea faptul că autoritățile competente pot delega ESMA unele dintre sarcinile care le revin în temeiul regulamentului, sub rezerva acordului ESMA⁽³³⁾.

⁽²²⁾ Raportul final al IOSCO cu privire la principiile aplicabile indicilor de referință financiari; a se vedea nota de subsol 13.

⁽²³⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (1) punctul 19 și anexa II la regulamentul propus.

⁽²⁴⁾ A se vedea modificarea 5. A se vedea, de asemenea, capitolul cu privire la ratele dobânzii de referință în Buletinul lunar al BCE din octombrie 2013, p. 69, disponibil pe pagina de internet a BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

⁽²⁵⁾ A se vedea titlurile II și VI din regulamentul propus.

⁽²⁶⁾ A se vedea articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul propus.

⁽²⁷⁾ A se vedea titlul II capitolul 1 din regulamentul propus

⁽²⁸⁾ A se vedea punctul 3.3.2, unde se subliniază preocupările cu privire la viabilitatea pragurilor privind contribuția obligatorie.

⁽²⁹⁾ A se vedea Consultarea publică a Comisiei Europene cu privire la reglementarea indicilor – răspunsul Eurosistemului, noiembrie 2012, p. 3.

⁽³⁰⁾ Aceasta este prevăzută la articolul 34 din regulamentul propus, cu trimitere la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

⁽³¹⁾ A se vedea articolele 20 și 21 din regulamentul propus.

⁽³²⁾ A se vedea modificarea 9 privind articolul 20 alineatul (1), în care este utilizat termenul „administrator stabilit într-o țară terță”.

⁽³³⁾ A se vedea articolul 26 alineatul (2) din regulamentul propus.

3.3. Cerințe la nivel sectorial, indici de referință critici și contribuția obligatorie⁽³⁴⁾

3.3.1. Propunerea conține cerințe privind reglementarea unor diferite tipuri de indici de referință și de sectoare și un regim special pentru „indicii de referință critici”⁽³⁵⁾. BCE este de acord cu elementele specifice unui astfel de regim mai strict aplicabil indicilor de referință critici. BCE apreciază, de asemenea, faptul că regulamentul propus prevede că entitățile supravegheate sunt obligate să furnizeze date de intrare pentru un indice de referință critic⁽³⁶⁾. Aceasta este o măsură de sprijin importantă în cazul, care nu poate fi exclus, în care există un eșec al pieței și contribuțiile din datele pe bază de tranzacții se epuizează sau devin indisponibile⁽³⁷⁾. Cu toate acestea, BCE exprimă îngrijorări cu privire la faptul că definiția curentă a „indicelui de referință critic”⁽³⁸⁾, care impune ca majoritatea contribuitorilor să fie entități supravegheate și ca „instrumente[le] financiare de referință [să aibă] o valoare noțională de cel puțin 500 de miliarde EUR”, nu poate oferi o bază suficient de sigură pentru introducerea unor indici de referință critici noi, precum ratele dobânzii interbancare. În afara faptului că definiția propusă constituie o potențială barieră în calea admiterii, un alt dezavantaj al acesteia constă în dificultatea de a evalua conformitatea cu pragul numeric. Pentru acest motiv, BCE observă avantajele adoptării unei definiții mai flexibile bazate pe considerații de stabilitate financiară⁽³⁹⁾.

3.3.2. BCE are motive serioase de îngrijorare în ceea ce privește formularea propusă pentru pragul de declanșare a competenței de a solicita contribuția obligatorie. În redactarea sa curentă, articolul 14 conferă autorității competente a administratorului anumite competențe pe care aceasta le poate exercita pentru a se asigura că entitățile supravegheate continuă să contribuie la indicele de referință, putându-le solicita să ia și alte măsuri⁽⁴⁰⁾ într-o situație în care „contribuitorii, dintre care cel puțin 20 % sunt contribuitori la un indice de referință critic, [...] au încetat să mai contribuie sau în cazul în care există suficiente indicii că cel puțin 20 % dintre contribuitori este posibil să înceteze să contribuie la indicele respectiv, în orice an”. Cu toate acestea, pot exista situații în care, în decursul mai multor ani, mai multe instituții din grup încetează să mai contribuie cu date de intrare, însă, în același timp, în oricare an dat (pe o bază regulată sau calendaristică), numărul contribuitorilor care încetează să furnizeze date nu ajunge la 20 % din numărul total al contribuitorilor la indicele de referință și, astfel, nu declanșează competența de intervenție a autorității competente. În consecință, aceasta ar putea conduce la dispariția treptată a unui indice de referință critic fără posibilitatea de a invoca vreun mecanism obligatoriu. Această situație poate avea implicații serioase în privința reprezentativității grupului. Deși administratorul are o obligație de a asigura că datele de intrare sunt obținute de la un grup sau de la un eșantion de contribuitori care este fiabil și reprezentativ⁽⁴¹⁾, fără declanșarea acestor contribuții obligatorii, deficiențele din cadrul datelor de intrare pentru un indice de referință pot avea implicații serioase pentru stabilitatea financiară și funcționarea ordonată a piețelor. Având în vedere caracterul critic al acestor indici de referință, precum și considerațiile privind stabilitatea financiară și buna funcționare a pieței, BCE recomandă în mod ferm să nu se apeleze la un criteriu numeric, care poate fi cu ușurință eludat și al cărui prag declanșator este posibil să nu fie atins niciodată, ci să se înlocuiască cu criterii calitative legate de considerații de stabilitate financiară. În consecință, BCE recomandă în mod ferm ca administratorul să fie obligat să evalueze, la intervale regulate și ori de câte ori numărul membrilor grupului scade, dacă grupul rămâne reprezentativ și, în special, dacă orice scădere a dimensiunii acestuia determină ca datele de intrare să fie obținute de la un grup de contribuitori insuficient de reprezentativ⁽⁴²⁾. În această privință, BCE observă că articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulamentul propus impune administratorului „[să obțină] datele de intrare de la un grup sau un eșantion fiabil și reprezentativ de contribuitori, astfel încât să garanteze faptul că indicele de referință rezultat este fiabil și reprezentativ pentru piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare («Contribuitori reprezentativi»)”. În acest sens, BCE recomandă ca articolul 14 alineatul (2) să precizeze în mod explicit că entitățile supravegheate selectate pentru a contribui în mod obligatoriu la indicele de referință critic pot include entități supravegheate care nu fac parte din instituțiile care aparțin grupului.

⁽³⁴⁾ A se vedea titlul III din regulamentul propus.

⁽³⁵⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (1) punctul 21 (definiția) și articolul 13 din regulamentul propus. În special, administratorul unui indice de referință critic este obligat să notifice codul său de conduită autorității naționale competente, care verifică dacă acest cod este în conformitate cu regulamentul.

⁽³⁶⁾ A se vedea articolul 14 din regulamentul propus.

⁽³⁷⁾ A se vedea răspunsul Eurosistemului la consultarea ABE și ESMA menționat la nota de subsol 17.

⁽³⁸⁾ A se vedea articolul 3 alineatul (1) punctul 21 din regulamentul propus.

⁽³⁹⁾ A se vedea modificarea 6.

⁽⁴⁰⁾ A se vedea articolul 14 alineatul (1) literele (a)-(c) din regulamentul propus.

⁽⁴¹⁾ A se vedea articolul 7 alineatul (1) litera (b) coroborat cu secțiunea C din anexa I la regulamentul propus.

⁽⁴²⁾ A se vedea modificarea 6.

3.3.3. În ceea ce privește indicii de referință critici, regulamentul propus prevede de asemenea că autoritățile competente ale contribuitorilor trebuie „să sprijine” autoritatea competentă a administratorului indicelui de referință în punerea în aplicare a măsurilor specifice în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) literele (a) și (b) ⁽⁴³⁾, inclusiv a unei cerințe ca autoritățile supravegheate să contribuie în mod obligatoriu la indicii de referință respectiv. BCE înțelege că, în cazul în care autoritatea competentă a administratorului a luat o decizie cu privire la oricare dintre aceste măsuri, însă în cadrul colegiului există un dezacord cu privire la măsura (măsurile) luată (luate), sau în cazul în care nu există un acord cu privire la procedurile scrise care trebuie elaborate pentru punerea în aplicare a măsurilor de către autoritatea competentă a administratorului, acest aspect poate fi notificat ESMA, care poate lua o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

3.4. Cooperarea în materie de supraveghere

Regulamentul propus prevede instituirea unui colegiu al autorităților competente pentru fiecare indice de referință critic ⁽⁴⁴⁾. Cu toate acestea, BCE exprimă îngrijorări cu privire la viabilitatea unei astfel de proceduri în cazul indicilor de referință financiari critici, în special în cazul unei situații de urgență precum eșecul pieței. În plus, aceste proceduri nu ar trebui să afecteze responsabilitățile de supraveghere bancară ale BCE prevăzute în regulamentul care conferă BCE atribuții specifice în ceea ce privește supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽⁴⁵⁾. Acest regulament conferă BCE, în ceea ce privește instituțiile de credit, sarcini legate de supravegherea prudențială, însă nu și sarcini legate de supravegherea modului de desfășurare a activității acestora ⁽⁴⁶⁾. În consecință, BCE înțelege că responsabilitatea supravegherii indicilor de referință continuă să revină autorităților naționale competente. Cu toate acestea, pentru a elimina orice eventuală îndoială cu privire la faptul că supravegherea conduitei financiare a instituțiilor care intră sub incidența Mecanismului unic de supraveghere (MUS) revine în continuare autorităților naționale competente, regulamentul ar trebui să precizeze că autoritatea competentă care va fi desemnată de statele membre trebuie să fie o autoritate națională competentă.

3.5. Transparență și protecția consumatorilor

3.5.1. BCE observă că, potrivit articolului 16 alineatul (1) din regulamentul propus, administratorul este obligat să publice datele de intrare folosite pentru determinarea indicelui de referință imediat după publicarea acestui indice, cu excepția cazului în care acest lucru ar avea consecințe negative grave pentru contribuitori sau ar afecta în mod negativ fiabilitatea sau integritatea indicelui de referință, caz în care publicarea poate fi amânată pentru o perioadă care să permită diminuarea semnificativă a acestor consecințe. BCE înțelege de asemenea că dispozițiile din regulamentul propus care interzic autorității competente, angajaților săi și oricărui agent delegat de aceasta să divulge „informațiile care intră sub incidența secretului profesional” oricărei alte persoane nu se aplică administratorului indicelui de referință și, astfel, nu se opun ca în ultimă instanță administratorul să publice datele de intrare chiar și în cazul în care acestea conțin informații de tipul celor menționate la articolul 16 din regulamentul propus. Cu toate acestea, nu este cert că aceste date oferă o valoare adăugată utilizatorilor lor. Mai degrabă, regulamentul propus ar trebui să se asigure că utilizatorii au încredere în fiabilitatea datelor prin monitorizarea, supravegherea, arhivarea și auditul adecvat ale acestora. În plus, în ceea ce privește indicii de referință bazați pe tranzacții, pot apărea situații în care datele de intrare care trebuie publicate conțin date care sunt sensibile din punct de vedere comercial sau care fac obiectul unui secret comercial, de exemplu atunci când datele privind volumul sunt incluse în datele de intrare. În consecință, administratorul nu ar trebui să fie obligat să publice aceste date, nici măcar cu întârziere, dacă nu a fost obținut acordul prealabil în acest sens al contribuitorului relevant, ci ar trebui să fie suficient ca administratorul să fie obligat să stocheze aceste date pentru o anumită perioadă în cursul căreia autoritatea competentă să poată avea acces, la cerere, la ele ⁽⁴⁷⁾. Aceasta ar presupune o sarcină mai ușoară pentru contribuitori și, în plus, ar permite autorității competente a administratorului să aibă acces la date în vederea verificării exactității și a caracterului lor suficient.

⁽⁴³⁾ Această dispoziție acordă autorității competente a administratorului competența (a) de a solicita entităților supravegheate să furnizeze date de intrare administratorului în conformitate cu metodologia, codul de conduită sau alte norme și (b) de a determina forma în care și termenul până la care trebuie furnizate datele de intrare. Cerința cu privire la acordarea sprijinului este prevăzută la articolul 14 alineatul (3).

⁽⁴⁴⁾ A se vedea articolul 34 alineatele (1) și (2) din regulamentul propus.

⁽⁴⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63). A se vedea, de asemenea, Regulamentul (UE) nr. 1022/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) în ceea ce privește conferirea de atribuții specifice Băncii Centrale Europene în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului (JO L 287, 29.10.2013, p. 5).

⁽⁴⁶⁾ A se vedea articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea articolul 16 din regulamentul propus și modificarea 7.

- 3.5.2. Dispozițiile cu privire la transparență obligă administratorul unui indice de referință să publice o procedură privind măsurile pe care trebuie să le întreprindă în cazul modificărilor semnificative aduse unui indice de referință sau al încetării furnizării acestuia. În mod similar, entitățile supravegheate și utilizatorii sunt de asemenea obligați să publice planuri fiabile care stabilesc măsurile pe care aceștia ar trebui să le ia într-o astfel de situație⁽⁴⁸⁾. Cu toate acestea, nici dispozițiile menționate, nici dispozițiile care prevăd proceduri provizorii⁽⁴⁹⁾ nu stabilesc o cerință cu privire la elaborarea unor planuri de urgență în cazul în care s-ar produce o întrerupere bruscă a unui indice de referință. Prin urmare, BCE recomandă ca regulamentul propus să includă o cerință potrivit căreia administratorul indicelui de referință să fie obligat să elaboreze propriile sale proceduri în caz de urgență într-un mod pe deplin transparent față de utilizatorii finali ai indicilor. Se sugerează ca aceste dispoziții să fie incluse în codul de conduită al administratorului indicelui de referință, ca cerință suplimentară la secțiunea D punctul 1 din anexa I la regulamentul propus⁽⁵⁰⁾.
- 3.5.3. Entitățile supravegheate precum instituțiile de credit sunt obligate să aprecieze dacă raportarea unui contract financiar care urmează să fie încheiat cu un client la un indice de referință este adecvată utilizării de către clientul respectiv. Atunci când asigură caracterul adecvat al acestuia, entitatea respectivă trebuie să obțină informațiile necesare cu privire la indicele de referință în cauză, inclusiv declarația publică în acest sens a administratorului indicelui de referință⁽⁵¹⁾. BCE recomandă ca organele legislative ale Uniunii să precizeze modul în care se va reflecta această obligație în propunerea Comisiei cu privire la contractele de credit pentru proprietăți rezidențiale⁽⁵²⁾, întrucât regulamentul propus include creditele ipotecare în definiția contractelor financiare.
- 3.6. Utilizarea indicilor de referință furnizați de administratori din țări terțe⁽⁵³⁾
- 3.6.1. BCE observă că, potrivit procedurii de echivalare propuse la articolul 20, indicii de referință furnizați de administratorii stabiliți în țări terțe trebuie să îndeplinească anumite cerințe specifice, printre care și obținerea unei decizii din partea Comisiei, prin care aceasta recunoaște că practicile de supraveghere și cadrul juridic aplicabile acestora sunt echivalente cu cele din regulamentul propus, înainte ca acești indici de referință să fie utilizați de entitățile supravegheate din Uniune. BCE observă de asemenea că acești indici de referință nu par să beneficieze de dispozițiile tranzitorii de la articolul 39, întrucât acestea par să reglementeze numai indicii de referință existenți al căror administrator trebuie să solicite autorizare din partea autorității competente a statului membru în care este situat, mai exact administratorii stabiliți în Uniune.
- 3.6.2. BCE exprimă îngrijorări cu privire la fiabilitatea procedurii de echivalare propuse, în special în cazul în care aceasta ar trebui să fie introdusă în mod simultan cu celelalte dispoziții ale regulamentulului propus. Multe produse de investiție importante din Uniune, în special cele utilizate în instrumentele financiare derivate și în fondurile de investiții, se raportează la indici de referință din afara Uniunii. Deși IOSCO a publicat principiile privind stabilirea indicilor de referință și încurajează țările să le pună în aplicare⁽⁵⁴⁾, decizia cu privire la aplicarea acestora aparține fiecărei țări și, în consecință, nu există nicio certitudine cu privire la faptul că toți membrii IOSCO vor proceda astfel prin intermediul legislației. Întrucât în decizia pozitivă de echivalare adoptată de Comisie în temeiul regulamentulului propus trebuie să se arate că respectivul cadru juridic al țării terțe garantează că cerințele care decurg din regulament, inclusiv cerințele privind guvernanta și controlul impuse administratorilor, au caracter obligatoriu și sunt supuse unei supravegheri eficiente și unor măsuri eficiente de asigurare a respectării lor⁽⁵⁵⁾, pentru multe cadre juridice din țările terțe, inclusiv pentru cele din țările G20, poate fi dificil să îndeplinească cerințele privind echivalarea în cazurile în care, de exemplu, acestea nu impun administratorilor și contribuitorilor să respecte anumite cerințe privind supravegherea⁽⁵⁶⁾. În consecință, va trebui să fie retrasă o gamă largă de produse care se raportează la astfel de indici de referință administrați de țări terțe, iar impactul potențial al unei astfel de acțiuni asupra stabilității financiare ar putea să fie semnificativ.

⁽⁴⁸⁾ A se vedea articolele 17 și 39 din regulamentul propus.

⁽⁴⁹⁾ Articolul 39 din regulamentul propus.

⁽⁵⁰⁾ A se vedea modificările 8 și 18.

⁽⁵¹⁾ A se vedea articolul 18 alineatul (1) din regulamentul propus.

⁽⁵²⁾ A se vedea propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind contractele de credit pentru proprietăți rezidențiale, COM(2011) 142 final.

⁽⁵³⁾ A se vedea articolele 20 și 21.

⁽⁵⁴⁾ A se vedea nota de subsol 13 și cea mai recentă comunicare a IOSCO din noiembrie 2013.

⁽⁵⁵⁾ A se vedea articolul 20 alineatul (2) litera (b) coroborat cu articolul 5 din regulamentul propus.

⁽⁵⁶⁾ De exemplu, pentru că administratorul este o asociație de piață nereglementată. BCE înțelege, pe baza reacției din partea participanților pe piață, că puține jurisdicții din afara Uniunii intenționează să reglementeze altceva în afară de rata principală a dobânzii și anumiți indici de referință forex și ai mărfurilor.

- 3.6.3. În plus, BCE observă că procedura de echivalare propusă nu oferă îndrumări clare cu privire la consecințele asupra contractelor care se raportează în prezent la acești indici de referință în cazul în care indicii de referință nu trec testul echivalării, întrucât se pare că dispozițiile tranzitorii de la articolul 39 se aplică numai indicilor de referință din Uniune.
- 3.6.4. Pentru aceste motive, pentru a nu lăsa utilizarea indicilor de referință din afara Uniunii nereglementată, BCE invită organele legislative ale Uniunii să ia în considerare cel puțin introducerea unei perioade mai lungi pentru punerea în aplicare a procedurii de echivalare, astfel încât indicii de referință utilizați la scară largă selectați care sunt administrați de țări terțe, în special de țările G20, să poată continua să fie utilizați în Uniune până la sfârșitul unei perioade de tranziție mai lungi, de 3 ani. Pentru acești indici de referință, administratorul din țara terță ar trebui să fie obligat să demonstreze conformitatea cu principiile IOSCO în contextul cadrului său juridic național. În consecință, indicele de referință respectiv va fi scutit în mod temporar de la cerințele de echivalare prevăzute la articolul 20 din regulamentul propus. Cu toate acestea, este important să se găsească un echilibru între preocuparea privind stabilitatea financiară în cadrul Uniunii și preocuparea mai largă privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile între toți administratorii de indici de referință critici care sunt utilizați pe scară largă în cadrul Uniunii. Pentru a se ajunge la un astfel de echilibru, BCE propune ca ESMA să primească sarcina de a verifica periodic, în numele Comisiei, dacă amânarea punerii în aplicare a procedurii de echivalare pentru administratorii situați în afara Uniunii⁽⁵⁷⁾ este încă garantată.

4. Alte aspecte internaționale

În răspunsul Eurosistemului la consultarea Comisiei din septembrie 2012 privind reglementarea indicilor⁽⁵⁸⁾, BCE a subliniat importanța în acest domeniu a asigurării unei coordonări adecvate a inițiativelor legislative la nivel național și la nivelul Uniunii cu inițiativele internaționale. În această privință, BCE observă că Comitetul director pentru sectorul oficial al Consiliului pentru stabilitate financiară, din care BCE face parte, analizează în prezent, împreună cu participanții pe piață, viitorul indicilor de referință financiari pentru sectorul bancar.

În cazul în care BCE recomandă modificarea regulamentului propus, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc în anexă.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 7 ianuarie 2014.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽⁵⁷⁾ A se vedea modificarea 16.

⁽⁵⁸⁾ A se vedea consultarea publică a Comisiei Europene cu privire la reglementarea indicilor – răspunsul Eurosistemului, noiembrie 2012, p. 8.

ANEXĂ

Propuneri de redactare

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 1 Considerentul 16	
<p>„(16) Valorile de referință furnizate de băncile centrale din Uniune sunt supuse controlului autorităților publice și respectă principiile, standardele și procedurile care asigură exactitatea, integritatea și independența indicilor lor de referință, în conformitate cu prezentul regulament. Prin urmare, nu este necesar ca acești indici de referință să facă obiectul prezentului regulament. Cu toate acestea, și băncile centrale din țările terțe pot furniza indici de referință care sunt utilizați în Uniune. Este necesar să se stabilească faptul că sunt exceptate de la obligațiile impuse în temeiul prezentului regulament numai acele bănci centrale din țări terțe care elaborează indici de referință supuse unor standarde similare cu cele stabilite de prezentul regulament.”</p>	<p>„(16) Valorile de referință furnizate de băncile centrale din Uniune sunt supuse controlului autorităților publice și respectă principiile, standardele și procedurile care asigură exactitatea, integritatea și independența indicilor lor de referință, în conformitate cu prezentul regulament. Prin urmare, nu este necesar ca acești indici de referință să facă obiectul prezentului regulament. Cu toate acestea, și băncile centrale din țările terțe pot furniza indici de referință care sunt utilizați în Uniune. Este necesar să se stabilească faptul că sunt exceptate de la obligațiile impuse în temeiul prezentului regulament numai acele bănci centrale din țări terțe care elaborează indici de referință supuse unor standarde similare cu cele stabilite de prezentul regulament.”</p>

Explicație

Indicii de referință furnizați de băncile centrale fac obiectul controlului de către autoritățile publice. Aceste controale sunt deja concepute astfel încât să respecte principiile, standardele și procedurile care asigură exactitatea, integritatea și independența indicilor lor de referință. În consecință, nu este necesar ca băncile centrale și indicii de referință furnizați de acestea să fie incluși în regulamentul propus.

Modificarea 2

Considerentul 50

<p>„(50) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru unele dintre aspectele acestuia. Aceste aspecte se referă la verificarea echivalenței între cadrul juridic care se aplică băncilor centrale și furnizorilor de indici de referință din țările terțe, precum și la verificarea justiției atribuirii unui caracter critic unui indice de referință. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.”</p>	<p>„(50) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru unele dintre aspectele acestuia. Aceste aspecte se referă la verificarea echivalenței între cadrul juridic care se aplică băncilor centrale și furnizorilor de indici de referință din țările terțe, precum și la verificarea justiției atribuirii unui caracter critic unui indice de referință. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.”</p>
---	--

Explicație

Această eliminare a băncilor centrale se datorează excluderii propuse cu privire la aceste instituții.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE (1)

Modificarea 3

Articolul 2 alineatele (2) și (3)

<p>„(2) Prezentul regulament nu se aplică:</p> <p>(a) membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC);</p> <p>(b) băncilor centrale din țările terțe al căror cadru juridic este recunoscut de Comisie ca prevăzând principii, standarde și proceduri echivalente cu cerințele privind acuratețea, integritatea și independența în furnizarea indicilor de referință prevăzute de prezentul regulament.</p>	<p>„(2) Prezentul regulament nu se aplică: băncilor centrale.</p> <p>(a) membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC);</p> <p>(b) băncilor centrale din țările terțe al căror cadru juridic este recunoscut de Comisie ca prevăzând principii, standarde și proceduri echivalente cu cerințele privind acuratețea, integritatea și independența în furnizarea indicilor de referință prevăzute de prezentul regulament.</p>
<p>(3) Comisia stabilește o listă a băncilor centrale din țările terțe menționate la alineatul (2) litera (b).</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).”</p>	<p>(3) Comisia stabilește o listă a băncilor centrale din țările terțe menționate la alineatul (2) litera (b).</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).”</p>

Explicație

A se vedea explicația de la modificarea 1.

Modificarea 4

Articolul 3 alineatul (1) punctul 19

<p>„19. «indice de referință al ratei dobânzii interbancare» înseamnă un indice de referință în care activul suport, în sensul punctului 1 litera (c) al prezentului articol, este rata la care băncile pot acorda împrumuturi altor bănci sau contracta împrumuturi de la alte bănci;”</p>	<p>„19. «indice de referință al ratei dobânzii interbancare» înseamnă un indice de referință în care activul suport, în sensul punctului 1 litera (c) al prezentului articol, este rata la care băncile pot acorda împrumuturi altor bănci sau contracta împrumuturi de la alte bănci sau rata disponibilă pe piața interbancară;”</p>
---	---

Explicație

Termenul „indice de referință al ratei dobânzii interbancare”, astfel cum este utilizat în sensul regimului special stabilit în anexa II, nu pare a fi adecvat pentru toți indicii de referință existenți bazați pe rata dobânzii sau pentru toți cei care pot fi dezvoltați în viitor. De exemplu, definiția curentă nu pare să includă ratele dobânzii bazate pe date verificabile provenite de pe piața interbancară. În consecință, definiția trebuie extinsă pentru a include nu numai indicii de referință bazați pe ratele dobânzii la care băncile pot acorda împrumuturi altor bănci sau pot contracta împrumuturi de la alte bănci, ci și pe cei bazați pe ratele utilizate în operațiunile de împrumut pe care băncile le desfășoară pe piața interbancară.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE (1)

Modificarea 5

Articolul 3 alineatul (1) punctul 21

„21. «indice de referință critic» înseamnă un indice de referință la care majoritatea contribuitorilor sunt entități supravegheate și care este utilizat ca referință de instrumente financiare care au o valoare noțională de cel puțin 500 de miliarde EUR;”

„21. «indice de referință critic» înseamnă un indice de referință la care majoritatea contribuitorilor sunt entități supravegheate și care este utilizat ca referință de instrumente financiare care au o valoare noțională de cel puțin 500 de miliarde EUR care, dacă ar înceta să fie furnizat sau ar fi furnizat cu ajutorul unui grup sau al unei serii de contribuitori nereprezentative ori al unor date de intrare nereprezentative, ar avea un impact negativ semnificativ asupra stabilității financiare, a funcționării ordonate a piețelor, a consumatorilor sau a economiei reale;”

Explicație

BCE observă avantajele unei definiții mai flexibile bazate pe considerații de stabilitate financiară față de definiția propusă bazată pe un prag valoric noțional numeric. În special în cazul unui indice de referință critic nou în noul mediu al indicilor de referință bazați pe tranzacții, este foarte probabil ca, inițial, să se producă o fluctuație a volumului de instrumente financiare care se raportează la acest indice de referință. O definiție axată pe considerații de stabilitate financiară asigură o bază mai sigură pentru apariția unor indici de referință critici noi, ca de exemplu pentru ratele dobânzii interbancare, în cazul în care piața dorește să le creeze.

Modificarea 6

Articolul 14 alineatele (1), (2) (nou), (3) (nou) și (4) (nou)

„(1) În cazul în care, în oricare an dat, contribuitorii, dintre care cel puțin 20 % sunt contribuitori la un indice de referință critic care au încetat să mai contribuie, sau în cazul în care există suficiente indicii că cel puțin 20 % dintre contribuitori este posibil să înceteze să contribuie la indicele respectiv, autoritatea competentă a administratorului unui indice de referință critic are competența de a:

- (a) solicita entităților supravegheate, stabilite în conformitate cu alineatul (2), să furnizeze date de intrare administratorului în conformitate cu metodologia, codul de conduită sau alte norme;
- (b) determina forma în care și termenul până la care trebuie furnizate datele de intrare;
- (c) modifica codul de conduită, metodologia sau alte norme ale indicelui de referință critic.”

„(1) În cazul în care, în oricare an dat, contribuitorii, dintre care cel puțin 20 % sunt contribuitori la un indice de referință critic care au încetat să mai contribuie, sau în cazul în care există suficiente indicii că cel puțin 20 % dintre contribuitori este posibil să înceteze să contribuie la indicele respectiv, autoritatea competentă a administratorului unui indice de referință critic are competența de a: **La fiecare doi ani, administratorul unuia sau mai multor indici de referință critici prezintă autorității sale competente o evaluare cu privire la caracterul reprezentativ al fiecăruia dintre indicii de referință critici pe care îi administrează.**”

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
	<p>(2) Un contribuitor la un indice de referință critic care intenționează să părăsească un grup notifică în scris administratorul relevant care, la rândul său, cu promptitudine:</p> <p>(a) informează autoritatea sa competentă; și</p> <p>(b) prezintă autorității sale competente, după cel mult 14 zile de la data notificării, o evaluare structurală a implicațiilor pe care le are părăsirea grupului de către contribuitor asupra dimensiunii și reprezentativității grupului.</p> <p>(3) La primirea evaluării menționate la alineatul (1) sau (2) și pe baza acestei evaluări, autoritatea competentă, cu promptitudine,:</p> <p>(a) informează ESMA; și</p> <p>(b) analizează și ea printr-o evaluare proprie dacă indicelui de referință critic îi lipsește reprezentativitatea. [Această situație poate fi determinată în special de un număr redus al contribuitorilor de-a lungul timpului sau de evoluțiile pieței structurale].</p> <p>(4) În cazul în care autoritatea competentă a administratorului consideră că indicelui de referință îi lipsește reprezentativitatea, aceasta are competența de:</p> <p>(a) a solicita entităților supravegheate, stabilite în conformitate cu alineatul (5), să furnizeze date de intrare administratorului în conformitate cu metodologia, codul de conduită sau alte norme;</p> <p>(b) a determina forma în care și termenul până la care trebuie furnizate datele de intrare;</p> <p>(c) a modifica codul de conduită, metodologia sau alte norme ale indicelui de referință critic;</p> <p>(d) a solicita contribuitorului care a trimis o notificare cu privire la intenția sa de a părăsi grupul în conformitate cu alineatul (2) să rămână în cadrul grupului până la finalizarea evaluării de către autoritatea competentă. Această perioadă nu depășește [4] săptămâni de la data la care contribuitorul a trimis notificarea cu privire la intenția sa de a părăsi grupul.”</p>

Explicație

Este posibil să apară o situație în care, în oricare an dat, un număr de instituții dintr-un grup reprezentând mai puțin de 20 % din numărul total al contribuitorilor încetează să furnizeze date de intrare, iar numărul acestora crește ulterior în mod semnificativ, însă, în oricare an dat, numărul contribuitorilor care încetează să furnizeze date nu ajunge la 20 % din numărul total al contribuitorilor. Într-o astfel de situație, nu ar trebui să se declanșeze competențele de a interveni, prevăzute la articolul 14 (contribuția obligatorie), ale autorității competente a administratorului. În consecință, pragul numeric pentru declanșarea acestor competențe, și anume 20 % dintre contribuitori care încetează să contribuie, ar trebui să fie înlocuit cu mai multe criterii calitative bazate pe o evaluare efectuată de autoritatea de supraveghere competentă cu privire la efectul oricărei scăderi a dimensiunii grupului asupra reprezentativității grupului și datelor de intrare. Aceasta implică obligația contribuitorului care intenționează să părăsească grupul de a notifica imediat administratorul în această privință. De asemenea, pentru motive de stabilitate financiară, este necesară o nouă competență pentru a se asigura că orice contribuitor care intenționează să se retragă rămâne în cadrul grupului până la finalizarea unei astfel de evaluări.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE (1)

Modificarea 7

Articolul 16

„(1) Administratorul publică datele de intrare folosite pentru determinarea indicelui de referință imediat după publicarea acestuia, cu excepția cazului în care acest lucru ar avea consecințe negative grave pentru contribuitori sau ar afecta în mod negativ fiabilitatea sau integritatea indicelui de referință. În astfel de cazuri, publicarea poate fi amânată pentru o perioadă care să permită diminuarea semnificativă a acestor consecințe. Orice date cu caracter personal incluse în datele de intrare nu se publică.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 privind măsuri destinate să ofere mai multe precizări cu privire la informațiile care trebuie divulgate în conformitate cu alineatul (1), mijloacele de publicare, situațiile în care publicarea poate fi amânată și mijloacele prin care aceasta trebuie transmisă.”

~~„(1) Administratorul publică datele de intrare folosite pentru determinarea indicelui de referință imediat după publicarea acestuia, cu excepția cazului în care acest lucru ar avea consecințe negative grave pentru contribuitori sau ar afecta în mod negativ fiabilitatea sau integritatea indicelui de referință. În astfel de cazuri, publicarea poate fi amânată pentru o perioadă care să permită diminuarea semnificativă a acestor consecințe. Orice date cu caracter personal incluse în datele de intrare nu se publică.~~

„(1) Administratorul stochează și păstrează, în vederea punerii la dispoziția autorității competente, datele de intrare utilizate pentru determinarea indicelui de referință pentru o perioadă de [5] ani de la data publicării indicelui de referință.

În cursul perioadei de stocare a datelor de intrare, administratorul are obligația de a proteja orice parte a acestor date care este sensibilă din punct de vedere comercial, potrivit regimului secretului comercial, sau care reprezintă date cu caracter personal.

Administratorul poate să publice datele de intrare obținute de la un contribuitor care sunt utilizate pentru stabilirea indicelui de referință numai cu acordul scris prealabil al contribuitorului.

~~(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 privind măsuri destinate să ofere mai multe precizări cu privire la informațiile care trebuie divulgate în conformitate cu alineatul (1); și la mijloacele de publicare, situațiile în care publicarea poate fi amânată și mijloacele prin care aceasta trebuie transmisă~~
prin care acestea sunt transmise la cerere sau sunt puse într-un alt mod la dispoziția autorității competente.”

Explicație

Administratorul nu ar trebui să fie obligat să publice aceste date, nici măcar cu întârziere. În primul rând, aceste date nu vor avea valoare adăugată pentru utilizatori. Mai degrabă, regulamentul propus ar trebui să garanteze încrederea utilizatorului în precizia și fiabilitatea datelor prin aplicarea unor mecanisme de control adecvate. În al doilea rând, datele de intrare pot conține date care sunt sensibile din punct de vedere comercial sau care fac obiectul unui secret comercial, de exemplu, atunci când datele de intrare conțin date privind volumul tranzacțiilor. Cu toate acestea, este necesar ca administratorul să păstreze o perioadă rezonabilă datele de intrare pentru a le pune la dispoziția autorității de supraveghere competente, astfel încât această autoritate să poată să verifice dacă datele furnizate sunt precise și fiabile. Cu toate acestea, contribuitorul relevant poate să își dea acordul prealabil cu privire la publicarea datelor.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾**Modificarea 8**

Articolul 17 alineatul (1)

„(1) Administratorul publică o procedură privind măsurile pe care trebuie să le întreprindă în cazul modificărilor aduse unui indice de referință sau al încetării furnizării acestuia.”

„(1) Administratorul publică o procedură privind măsurile pe care trebuie să le întreprindă în cazul modificărilor aduse unui indice de referință sau al încetării furnizării acestuia. **De asemenea, administratorul stabilește, în codul de procedură prevăzut la articolul 9, procedurile de urgență care se aplică în cazul unei perturbări bruște la nivelul unui indice de referință.**”

Explicație

Includerea procedurilor de urgență printre obligațiile care îi revin administratorului indicelui de referință în temeiul codului de conduită ar contribui la robustețea indicelui de referință, ar promova transparența față de participanții de pe piață și ar facilita procesul de tranziție înspre un substituent al indicelui de referință în caz de urgență; cu alte cuvinte, în cazul unei perturbări grave și bruște la nivelul capacității administratorului de a furniza indicii de referință. A se vedea, de asemenea, modificarea 17.

Modificarea 9

Articolul 20 alineatul (1)

„(1) Indicii de referință furnizați de un administrator stabilit într-o țară terță pot fi utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) Comisia a adoptat o decizie de echivalare, în conformitate cu alineatul (2), prin care recunoaște cadrul juridic și practicile de supraveghere din țara terță respectivă ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute de prezentul regulament;
- (b) administratorul este autorizat sau înregistrat în țara terță respectivă și este supus supravegherii în țara terță respectivă;
- (c) administratorul a informat ESMA cu privire la consimțământul său ca indicii de referință pe care îi furnizează sau i-ar putea furniza să fie utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, comunicându-i de asemenea lista indicilor de referință care pot fi utilizați în Uniune și autoritatea competentă responsabilă de supravegherea sa în țara terță respectivă;
- (d) administratorul este înregistrat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 21; și
- (e) mecanismele de cooperare menționate la alineatul (3) al prezentului articol sunt operaționale.”

„(1) Indicii de referință furnizați de un administrator ~~stabilit~~ **situat** într-o țară terță pot fi utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune **pentru o perioadă de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament**, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) Comisia a adoptat o decizie de echivalare, în conformitate cu alineatul (2), prin care recunoaște cadrul juridic și practicile de supraveghere din țara terță respectivă ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute de prezentul ~~regulament~~ **prin care declară că administratorul indicelui de referință respectă cadrul juridic și practica de supraveghere din țara terță în care este situat și respectă, în special, principiile IOSCO cu privire la indicii de referință financiari;**
- (b) administratorul este autorizat sau înregistrat în țara terță respectivă și este supus supravegherii în țara terță respectivă;
- (c) administratorul a informat ESMA cu privire la consimțământul său ca indicii de referință pe care îi furnizează sau i-ar putea furniza să fie utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, ~~comunicându-i de asemenea~~ **și la** lista indicilor de referință care pot fi utilizați în Uniune și ~~autoritatea competentă responsabilă de supravegherea sa în țara terță respectivă;~~ **și**
- (d) administratorul este înregistrat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 21; și
- (e) ~~mecanismele de cooperare menționate la alineatul (3) al prezentului articol sunt operaționale.~~

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾

Explicație

Având în vedere diversitatea internațională a abordărilor legislative privind indicii de referință financiari, introducerea regimului de echivalare ar trebui analizată cu atenție și din perspectiva considerațiilor de stabilitate financiară. În consecință, în ceea ce privește administratorii din țări terțe care administrează indici de referință critici selectați utilizați pe scară largă în Uniune, ar trebui să se ia în considerare posibilitatea introducerii unei perioade de trei ani în cursul căreia aceștia să fie scutiți de la regimul de echivalare. Cu toate acestea, administratorii din țările terțe ar trebui să fie obligați să demonstreze că respectă cadrul juridic și practicile de supraveghere naționale, precum și principiile IOSCO. În aceste împrejurări, indicele de referință respectiv ar fi scutit temporar de la cerințele de echivalare prevăzute la articolul 20 alineatele (2) și (3). Administratorii care beneficiază de un astfel de regim de scutire ar fi înregistrați separat de ESMA (a se vedea mai jos). Pentru a se realiza un echilibru între interesele potențial conflictuale ale stabilității financiare și ale egalității de tratament dintre administratorii de indici de referință situați în Uniune și cei situați în afara Uniunii, perioada de amânare de 3 ani ar trebui să fie revizuită în fiecare an. Acest rol ar putea să revină ESMA, care ar acționa în baza unui mandat din partea Comisiei (a se vedea modificarea 15).

De asemenea, având în vedere definiția de la articolul 3 alineatul (1) punctul 22, care definește termenul „situată” ca fiind țara în care se află sediul social al unei persoane juridice sau un alt sediu oficial al acesteia, acest termen ar trebui utilizat în mod uniform în cuprinsul întregului text al regulamentului propus.

Modificarea 10

Articolul 20 alineatul (2) (nou)

„(2) Începând cu a treia aniversare a intrării în vigoare a prezentului regulament, indicii de referință furnizați de un administrator stabilit într-o țară terță pot fi utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) Comisia a adoptat o decizie de echivalare, în conformitate cu alineatul (3), prin care recunoaște cadrul juridic și practicile de supraveghere din țara terță respectivă ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute de prezentul regulament;
- (b) administratorul este autorizat sau înregistrat în țara terță respectivă și este supus supravegherii în țara terță respectivă;
- (c) administratorul a informat ESMA cu privire la consimțământul său ca indicii de referință pe care îi furnizează sau i-ar putea furniza să fie utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, comunicându-i de asemenea lista indicilor de referință care pot fi utilizați în Uniune și autoritatea competentă responsabilă de supravegherea sa în țara terță respectivă;
- (d) administratorul este înregistrat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 21; și
- (e) mecanismele de cooperare menționate la alineatul (4) al prezentului articol sunt operaționale.”

Explicație

Regimul de echivalare deplină prevăzut la noul articolul 20 alineatul (2) ar intra în vigoare doar la a treia aniversare a intrării în vigoare a prezentului regulament.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾**Modificarea 11**

Articolul 20 alineatul (2)

„(2) Comisia poate adopta o decizie în care să declare că cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță garantează faptul că:

- (a) administratorii autorizați sau înregistrați în țara terță respectivă respectă cerințe obligatorii, care sunt echivalente cu cerințele care decurg din prezentul regulament, ținând cont, în special, de cazul în care cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță asigură conformitatea cu principiile IOSCO privind indicii financiari de referință, publicate la 17 iulie 2013; și
- (b) cerințele obligatorii sunt supuse, în țara terță respectivă, unei supravegheri eficace și unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).”

„~~(2)~~ **În sensul alineatului (2)**, Comisia poate adopta o decizie în care să declare că cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță garantează faptul că:

- (a) administratorii autorizați sau înregistrați în țara terță respectivă respectă cerințe obligatorii, care sunt echivalente cu cerințele care decurg din prezentul regulament, ținând cont, în special, de cazul în care cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță asigură conformitatea cu principiile IOSCO privind indicii financiari de referință, publicate la 17 iulie 2013; și
- (b) cerințele obligatorii sunt supuse, în țara terță respectivă, unei supravegheri eficace și unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).”

Explicație

Datorită propunerii privind introducerea unui regim provizoriu de trei ani, mai puțin strict, în conformitate cu noul alineat (1) al articolului 20, decizia de echivalare a Comisiei prevăzută la noul alineat (2) al articolului 20 va fi necesară numai după cea de a treia aniversare a intrării în vigoare a regulamentului propus.

Modificarea 12

Articolul 20 alineatul (3)

„(3) ESMA stabilește acorduri de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe ale căror cadre juridice și practici de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente, în conformitate cu alineatul (2). Astfel de mecanisme trebuie să precizeze cel puțin: [...]”

„~~(3)~~ **(34)** ESMA stabilește acorduri de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe ale căror cadre juridice și practici de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente, în conformitate cu alineatul ~~(2)~~**(3)**. Astfel de mecanisme trebuie să precizeze cel puțin: [...]”

Explicație

Această modificare este o consecință a introducerii la articolul 20 a noului alineat (2).

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾**Modificarea 13**

Articolul 20 alineatul (4)

„(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul minim al acordurilor de cooperare menționate la alineatul (3), astfel încât să se asigure că autoritățile competente și ESMA își pot exercita toate competențele de supraveghere în temeiul prezentului regulament:

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [XXX].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

„(45) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul minim al acordurilor de cooperare menționate la alineatul (34), astfel încât să se asigure că autoritățile competente și ESMA își pot exercita toate competențele de supraveghere în temeiul prezentului regulament:

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [XXX].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

Explicație

Această modificare este o consecință a introducerii la articolul 20 a noului alineat (2).

Modificarea 14

Articolul 21 alineatele (1) și (2)

„(1) ESMA înregistrează administratorii care au informat-o cu privire la consimțământul lor, menționat la articolul 20 alineatul (1) litera (c). Registrul este accesibil publicului pe site-ul web al ESMA și conține informații privind indicii de referință pe care administratorii relevanți sunt autorizați să îi furnizeze, precum și privind autoritatea competentă responsabilă de supravegherea acestora în țara terță respectivă.

(2) ESMA retrage înregistrarea unui administrator menționat la alineatul (1) din registrul menționat la alineatul (1) în cazul în care:

- (a) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul acționează într-un mod care aduce prejudicii clare intereselor utilizatorilor indicilor săi de referință sau funcționării corespunzătoare a piețelor; sau
- (b) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul a încălcat în mod grav legislația națională sau alte dispoziții care i se aplică în țara terță și pe baza cărora Comisia a adoptat decizia în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).”

„(1) ESMA înregistrează administratorii care au informat-o cu privire la consimțământul lor, menționat la articolul 20 alineatul (1) litera (c) și la articolul 20 alineatul (2) litera (c). Registrulele este sunt accesibile publicului pe site-ul web al ESMA și conține informații privind indicii de referință pe care administratorii relevanți sunt autorizați să îi furnizeze, precum și privind autoritatea competentă responsabilă de supravegherea acestora în țara terță respectivă.

(2) ESMA retrage înregistrarea unui administrator menționat la alineatul (1) din registrul **relevant** menționat la alineatul (1) în cazul în care:

- (a) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul acționează într-un mod care aduce prejudicii clare intereselor utilizatorilor indicilor săi de referință sau funcționării corespunzătoare a piețelor; sau
- (b) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul a încălcat în mod grav legislația națională sau alte dispoziții care i se aplică în țara terță și pe baza cărora Comisia a adoptat decizia în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) ~~(1)~~ **litera (a) sau cu articolul 20 alineatul (3).**”

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾

Explicație

Rolul de autoritate care înregistrează administratorii din țări terțe ai indicilor de referință critici care sunt utilizați pe scară largă în Uniune și care sunt supuși regimului provizoriu mai puțin strict prevăzut la articolul 20 alineatul (1) ar trebui să fie preluat tot de ESMA, în numele Comisiei.

Modificarea 15

Articolul 29 alineatul (1)

„(1) În ceea ce privește administratorii și contribuitorii care fac obiectul supravegherii, fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă relevantă responsabilă cu îndeplinirea îndatoririlor care decurg din prezentul regulament și informează Comisia și ESMA în această privință.”

„(1) În ceea ce privește administratorii și contribuitorii care fac obiectul supravegherii, fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă **națională** relevantă responsabilă cu îndeplinirea îndatoririlor care decurg din prezentul regulament și informează Comisia și ESMA în această privință.”

Explicație

Pentru a elimina orice eventuală îndoială cu privire la faptul că responsabilitatea privind supravegherea conduitei financiare a instituțiilor care intră sub incidența MUS rămâne la autoritățile naționale competente, ar trebui să se precizeze că autoritatea competentă desemnată trebuie să fie o autoritate competentă națională.

Deși membrii SEBC sunt excluși din domeniul de aplicare al regulamentului propus prin articolul 2 alineatul (2) litera (a), BCE înțelege că competența statelor membre de a desemna băncile lor centrale ca autoritate competentă națională nu este afectată de această excludere, întrucât excluderea privește activitățile menționate la articolul 2 alineatul (1) și este definită în mod suplimentar în regulamentul propus.

Modificarea 16

Articolul 40

„Până la 1 iulie 2018, Comisia reexaminează și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la prezentul regulament, referindu-se în special la:

- (a) funcționarea și eficacitatea indicelui de referință critic și la regimul de participare obligatorie în conformitate cu articolele 13 și 14, precum și la definiția indicelui de referință critic de la articolul 3;
- (b) eficacitatea regimului de supraveghere prevăzut la titlul VI și la colegiile prevăzute la articolul 34, precum și la oportunitatea supravegherii anumitor indici de referință de către un organ al Uniunii; și
- (c) valoarea cerinței de adecvare prevăzute la articolul 18.”

„(1) Până la 1 iulie 2018, Comisia reexaminează și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la prezentul regulament, referindu-se în special la:

- (a) funcționarea și eficacitatea indicelui de referință critic și la regimul de participare obligatorie în conformitate cu articolele 13 și 14, precum și la definiția indicelui de referință critic de la articolul 3;
- (b) eficacitatea regimului de supraveghere prevăzut la titlul VI și la colegiile prevăzute la articolul 34, precum și la oportunitatea supravegherii anumitor indici de referință de către un organ al Uniunii; și
- (c) valoarea cerinței de adecvare prevăzute la articolul 18.

(2) **În plus, anual, Comisia reexaminează și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la funcționarea și eficacitatea regimului provizoriu de echivalare prevăzut la articolul 20 alineatul (1). În acest sens, Comisia poate împuternici ESMA să elaboreze acest raport. Primul raport este prezentat la [prima aniversare a intrării în vigoare a regulamentului – zz/ll/2015].”**

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Având în vedere regimul de echivalare „mai puțin strict” propus aplicabil pentru o perioadă provizorie de 3 ani [a se vedea noul alineat (1) al articolului 20] administratorilor de indici de referință utilizați pe scară largă în Uniune, care sunt situați în țări terțe, Comisia ar trebui să revizuiască periodic și să prezinte rapoarte cu privire la funcționarea acestui regim și la elaborarea cadrelor juridice și de supraveghere ale țărilor terțe în care sunt situați administratorii indicilor de referință respectivi. Comisia ar trebui să împuternicească ESMA să realizeze aceste evaluări în numele său.

Modificarea 17

Articolul 41

„Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Regulamentul se aplică începând cu data de [12 luni de la intrarea în vigoare].

Cu toate acestea, articolul 13 alineatul (1) și articolul 34 se aplică începând cu data de [6 luni de la intrarea în vigoare].”

„Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Regulamentul se aplică începând cu data de [12 luni de la intrarea în vigoare], **cu excepția următoarelor dispoziții:**

~~Cu toate acestea, articolul 13 alineatul (1) și articolul 34 se aplică începând cu data de [6 luni de la intrarea în vigoare];~~

articolul 20 alineatele (3) și (4) se aplică începând cu data de [36 luni de la intrarea în vigoare].”

Explicație

Din motive de stabilitate financiară, se propune amânarea cu trei ani a aplicării regimului de echivalare deplină în cazul administratorilor din țări terțe ai unor indici de referință utilizați la scară largă în Uniune, acordându-se astfel timp țărilor din afara Uniunii pentru a introduce un cadru de reglementare echivalent cu cel prevăzut în regulamentul propus.

Modificarea 18

Anexa I secțiunea D punctul 1

„1. Codul de conduită elaborat în conformitate cu articolul 9 include cel puțin următoarele elemente:

- (a) cerințele necesare pentru a garanta că datele de intrare sunt furnizate în conformitate cu articolele 7 și 8; persoanele care pot furniza date de intrare administratorului și procedurile pentru evaluarea identității unui contribuitor și a oricărui transmițător, precum și autorizarea eventualilor transmițători;
- (b) politicile de încurajare a contribuitorilor să furnizeze toate datele de intrare relevante; și
- (c) sistemele și controalele pe care un contribuitor trebuie să le instituie, inclusiv:
 - proceduri pentru transmiterea datelor de intrare, inclusiv cerințe referitoare la obligația contribuitorului de a menționa dacă datele de intrare sunt date privind tranzacțiile și dacă datele de intrare sunt conforme cu cerințele administratorului;
 - politici privind exercitarea de puteri discreționare la furnizarea datelor de intrare;
 - orice cerință privind validarea datelor de intrare înainte de a fi furnizate administratorului;
 - politici privind păstrarea evidențelor;
 - cerințe de raportare a oricărui date de intrare suspecte;
 - cerințe privind gestionarea conflictelor.”

„1. Codul de conduită elaborat în conformitate cu articolul 9 include cel puțin următoarele elemente:

[...]

și

- (d) **procedurile de urgență pe care administratorul indicelui de referință le urmează în cazul unei întreruperi bruște a indicelui de referință în vederea promovării indicelui de referință și a îmbunătățirii transparenței față de utilizatorii finali.”**

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Definirea procedurilor de urgență la nivelul administratorului indicelui de referință ar contribui la menținerea robusteții indicelui de referință, ar promova transparența față de participanții pe piață și ar facilita tranziția spre un substituent al indicelui de referință în caz de urgență.

Modificarea 19

Anexa II punctul 4 litera (a) a treia liniuță

<p>„4. Datele privind tranzacțiile în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a) sunt:</p> <p>(a) tranzacțiile unui contribuitor care îndeplinesc cerințele privind datele de intrare din codul de conduită, pe:</p> <ul style="list-style-type: none"> — piața depozitelor interbancare negarantate; — alte piețe ale depozitelor negarantate, inclusiv pe piețele certificatelor de depozit și ale efectelor de comerț; și — alte piețe conexe ale swap-urilor pe indicii ratei dobânzii overnight, ale contractelor repo, ale contractelor forward pe cursul de schimb, ale contractelor futures și ale opțiunilor pe rata dobânzii și ale operațiunilor băncii centrale.” 	<p>„4. Datele privind tranzacțiile în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a) sunt:</p> <p>(a) tranzacțiile unui contribuitor care îndeplinesc cerințele privind datele de intrare din codul de conduită, pe:</p> <ul style="list-style-type: none"> — piața depozitelor interbancare negarantate; — alte piețe ale depozitelor negarantate, inclusiv pe piețele certificatelor de depozit și ale efectelor de comerț; și — alte piețe conexe, ale ca de exemplu cele ale swap-urilor pe indicii ratei dobânzii overnight, ale contractelor repo, ale contractelor forward pe cursul de schimb, precum și ale contractelor futures și ale opțiunilor pe rata dobânzii și ale operațiunilor băncii centrale.”
---	--

Explicație

Noțiunea „operațiunile băncii centrale” nu este definită, astfel că semnificația sa nu este clară. Cu toate acestea, datele cu privire la tranzacțiile efectuate între băncile centrale și membrii unui grup care intră sub incidența cadrului de politică monetară nu ar trebui utilizate de contribuitori în scopul furnizării de date pentru stabilirea unui indice de referință, întrucât divulgarea acestor date poate compromite capacitatea băncilor centrale de a comunica în mod eficient politica monetară. În plus, utilizarea de date referitoare la astfel de operațiuni poate oferi stimulente neadecvate contrapărților pentru a participa la operațiuni de politică monetară și, astfel, poate împiedica punerea în aplicare corespunzătoare a acestei politici. În ceea ce privește operațiunile de investiții cu fonduri proprii ale băncilor centrale, volumul acestora este mic în comparație cu altele, ele reprezentând o sursă mai puțin semnificativă de date cu privire la piața de investiții interbancare.

Modificarea 20

Anexa II punctul 6

<p>„Transparența datelor de intrare</p> <p>6. În cazul în care datele de intrare sunt estimări, administratorul publică datele de intrare după trei luni de la furnizarea acestora; în caz contrar, datele de intrare sunt publicate în conformitate cu articolul 16.”</p>	<p>„Transparența datelor de intrare</p> <p>6. În cazul în care datele de intrare sunt estimări, administratorul publică datele de intrare după trei luni de la furnizarea acestora; în caz contrar, datele de intrare sunt publicate în conformitate cu articolul 16.”</p>
--	--

Explicație

Datorită propunerii de eliminare a obligației care le revine administratorilor de a publica date de intrare – a se vedea modificarea 7 –, acest punct este redundant. În plus, în ceea ce privește amânarea datei de publicare, nu există niciun motiv clar pentru a trata datele de intrare care reprezintă estimări în mod diferit de datele de intrare care reprezintă date privind tranzacțiile.

(¹) Scrisul cu caractere albine în cuprinsul textului arată unde BCE propune inserarea unui text nou. Pasajele tăiate din cuprinsul textului indică unde BCE propune eliminarea textului.